

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra FRU MARIES BAUTASTEEN VED RØNNEBÆKSHOLM

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter", i Grundtvig, N. F. S.: *N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter*, Gyldendalske Boghandel, 1904-1909, s. 38.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig10val-shoot-idm139947088527760/facsimile.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter

Fru Mariæ Bantasteen

baade da og siden, da vi alene flyttede ind til Byen endnu i August, hvad der læse i det, at hun vilde gjerne være hos mig, og skøndt han nu vist er hvor der er meget godt at være, kalder jeg det dog det dybeste Udtryk for min Kiærlighed, naar jeg med Sandhed kan sige: jeg vilde gjerne være hos hende, skøndt Døden ligger imellem os!

Og hermed vender jeg mig da fra Fru Mariæ Bantasteen til hendes Livs og vort Samlivs Frugt, den lille lyslevende Dreng, der, med Guds Hjælp, engang skal give os begge det bedste Eftermæle, og ligesaa klart bevise Ægtheden af vort aandelige og hjertelige Fællesskab, som han alt beviser Ægtheden af sin Moders Kvindelighed! Det var nemlig Fru Mariæ Haab, saavel som mit, at skiænke Vorherre os en Søn, da vilde Han, fordi vi troede paa Ham og vilde gjerne være hos hinanden, ogsaa vise hvad Han forstaaer ved at gøre To til Et!

Fru Mariæ og mit indbyrdes Forhold var nemlig, for mine Øine, i det smaa af samme Art, som det indbyrdes Forhold mellem Oldtid og Middelalder i det store, saa at ligesom den ægte menneskelige Nytaarstid vil med Beviidsthed optage Oldtiden og Middelalderen i sig og færdes derefter, saaledes haaber jeg, at lille Frederik Lange Grundtvig skal med Beviidsthed optage i sig alt det Forenelige hos Fader og Moder, og saavel ved hele sin Færd, som ved sin Betragtning af Menneske-Livet, eensartet i det hele og i det enkelte, klarlig vise, i hvor høi en Grad dog en Dannemand og en Dannekvinde, som begge troer paa Vorherre, og vil gjerne altid være hos hinanden, fordi de er hinanden uundværlige, kan blive ligegode om alt det Folkelige og Menneskelige, som Vorherre har skiænket dem!